

Madsen-Mygdal: I Henhold til, hvad jeg udtalte allerede i Gaar, da vi havde Sagen til 1ste Behandling, vil jeg tillade mig at anbefale, at Lovforslaget vedtages uforandret, som det foreligger, og jeg skal begrunde min Stilling over for de foreliggende Ændringsforslag lidt nærmere.

Jeg vil da gøre opmærksom paa, at hvad der foreligger for dette høje Ting i Øjeblikket, er Frugten af en dobbelt Overenskomst mellem den højtærede Finansminister og det andet Ting. Den højtærede Finansminister har allerede i Begyndelsen af Samlingen, tror jeg, det var, eller i alt Fald sidst i Oktober Maaned, forelagt det andet Ting et Lovforslag om Udstedelse og Indretning af danske Statsobligationer, som udgives til Dækning af Udgifter ved Aktiverhvervelser. Dette Lovforslag er Finansministeren og det andet Ting blevne enige om, saaledes at vore fremtidige Statslaan skulde kunne tilvejebringes ogsaa i Udlandet, eller særlig i Udlandet, paa Grundlag af dette Lovforslag, delte i Afdelinger. I Finansministerens oprindelige Forslag var der Tale om at dele Laanene i Afdelinger paa 10 Mill. Kr. Der er nu med Hensyn hertil blot sket den Forandring i det andet Ting, at disse Afdelinger forbeholdes særlige Love. I Overensstemmelse med denne Overenskomst med det andet Ting, som foreligger i det Lovforslag, som kom her over allerede den 3die Marts, var til 1ste Behandling i den første Halvdel af Marts og blev henvist til et Udvalg, kom saa den højtærede Finansminister med et andet Lovforslag, der udtrykkelig refererer sig til denne Overenskomst, idet Laanet betegnes som 1ste Afdeling — der staar jo i § 3 „Laanet, der er at betragte som 1ste Afdeling osv.“ — altsaa 1ste Afdeling i Henhold til den af mig nævnte Lov, som ligger i Udvalg her i Tinget for Øjeblikket. — Det turde vel ogsaa være almindelig bekendt, at efter at Finansministeren havde forelagt det sidste Lovforslag, og det var kommet til Forhandling her paa Rigsdagen, havde han truffet Overenskomst med forskellige Banker, navnlig en Bank i Paris, om dette Statslaan paa Betingelser, som her ere nævnte i Lovforslaget. Men forinden denne Kontrakt blev underskrevet — det maa jeg nok sige her i Tinget, det er almindelig bekendt — henvendte han sig til begge Tingenes Finansudvalg for at faa deres Løfte om Medvirken til Gennemførelse af denne Lov, forinden han underskrev Kontrakten, og det var for saa vidt i sin gode Orden. Han fik det andet Tings Finansudvalgs Løfte om Medvirken paa følgende Maade

— saaledes er det mig meddelt, jeg har ingen Grund til at tvivle om, at det jo nok har sin Rigtighed —: Finansministeren stillede den Betingelse, at denne første Afdeling skulde ikke omfatte 10, men 12 Millioner Kr. — der var Tale om, at man muligvis kunde gaa højere af Hensyn til Love, som for Tiden ligge til Behandling her paa Rigsdagen — men i hvert Tilfælde var Betingelsen fra hans Side, at denne første Afdeling maatte under alle Omstændigheder omfatte 12 Millioner. Folketingets Finansudvalg gik ind paa denne Betingelse, men det stillede til Gengæld en anden udtrykkelig Betingelse, nemlig den, at den Lov, som for Øjeblikket ligger heroppe i Landstinget, blev vedtagen samtidig med denne Lov. Naar den højtærede Finansminister vilde opfylde denne Betingelse, vilde Folketingets Finansudvalg gaa med til dette Statslaan paa 12 Mill. Kr. Dertil svarede Finansministeren, at han vilde forhandle med Landstinget derom. Imidlertid har, saa vidt jeg ved, den højtærede Finansminister underskrevet Kontrakten, altsaa paa den foreløbige Betingelse, som er stillet fra det andet Tings Side. Nu ser jeg ikke rettere, end at naar der er truffet en saadan udtrykkelig Aftale mellem Folketingets Finansudvalg og den højtærede Finansminister, maa denne Aftale holdes, og at vi maa yde vor Medvirken til, at den bliver holdt. Og det maa vi saa meget desto mere, som det ikke gælder særlig om at holde en truffen Aftale, men, hvad jeg ogsaa allerede i Gaar har fremhævet, det er jo en meget fornuftig Foranstaltning med Hensyn til fremtidige Statslaan, der er truffen med denne første Lov, idet man nemlig undgaar for Fremtiden nu og da at kaste større eller mindre Beløb paa Pengemarkedet her hjemme, i Dag 700,000 Kr., i Morgen 1 Mill. Kr., til en anden Tid 2 Mill. Kr., altsaa til forskellige Tider at kaste forskellige Pengebeløb ind paa vor indenlandske Børs. Maaske kunde det lade sig gøre — det ved jeg ikke — at faa saadanne mindre Summer anbragte paa udenlandske Børser uden en saadan Lov, men det stiller sig i hvert Fald meget tvivlsomt for mig. Ved Hjælp af denne Lov ere vi i alt Fald i Stand til at henvende os til udenlandske Børser og benytte os af Forholdene i Udlandet for at tilvejebringe Laan paa billigere Betingelser end her hjemme, og det synes mig at være en meget gavnlig Foranstaltning, som alle Parter maatte kunne være interesserede i.

Jeg vilde derfor i høj Grad beklage,